

Вирішення завдань земельного кадастру на сучасному рівні вимагає не тільки застосування сучасних програмних засобів, а й глибокого технологічного опрацювання проектів інформаційних систем.

Набір функціональних компонентів інформаційних систем кадастрового призначення повинен містити ефективне і швидкодіючий інтерфейс, засоби автоматизованого введення даних, адаптовану для вирішення відповідних завдань системи управління базами даних, широкий набір засобів аналізу, а також засобів генерації зображень, візуалізації і виведення картографічних документів.

Необхідна умова при виборі програмних продуктів - забезпечення стійких зв'язків з різними системами через файлові стандарти для обміну геометричними та тематичними даними. З урахуванням постійної модернізації апаратних засобів інформаційних систем та модифікації програмних засобів необхідна умова функціонування систем - забезпечення збереження і перенесення даних в нові програмно-апаратні засоби.

ПРИНЦИПИ ЗОНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Тюрін А.І.

Науковий керівник – Радзінська Ю.Б., канд. техн. наук, доцент

Зонування території — це її розмежування з виділенням особливих зон і визначенням для кожної з них цільового призначення, пріоритетних функцій і відповідних режимів використання.

Таке зонування особливо поширене в західноєвропейських країнах, США і Канаді, де зони визначають основні напрями розвитку землекористування на перспективу.

Зонування території здійснюють на основі схем землевпорядкування, схем використання й охорони земельних ресурсів, природоохоронної, землевпорядної, містобудівної та іншої документації на рівні регіонів та їхніх муніципальних утворень.

Рішення щодо зонування території приймають, виходячи з таких основних принципів у її комплексній організації:

- орієнтації на інтенсивне використання і раціональну організацію;

- установлення науково обґрунтованого балансу земель різного призначення, збереження природних територій, які особливо охороняються, сільськогосподарських угідь і місцевостей з коштовною історико-культурною спадщиною і створення необхідної інженерно-транспортної інфраструктури;

- чіткого розмежування земель сільськогосподарського, лісогосподарського, природоохоронного призначення й урбанізованих територій із закріпленням у законодавчому порядку відповідних режимів їхнього функціонального використання;

- охорони навколишнього природного середовища і гарантування екологічної безпеки;

- раціонального використання природних ресурсів;

- забезпечення найсприятливіших організаційно-територіальних умов для ведення сільського господарства.

До складу земель поселень можуть входити, наприклад, земельні ділянки, які згідно з містобудівними регламентами належать до таких територіальних зон: - житлових; - суспільно-ділових; - виробничих; - інженерних і транспортних інфраструктур; - рекреаційних; - сільськогосподарського використання; - спеціального призначення; - військових об'єктів; - інших територіальних зон.

Матеріали щодо зонування території складаються із текстової і графічної частин.

У текстовій частині обґрунтовують умови встановлення зон, їхньої межі, площі земельних угідь тощо.

Графічна частина містить схематичну оглядову карту, на якій у кольорі показують розміщення кожної з установлених зон.

Масштаб карти залежить від розміру території зонування і може становити:

- для території регіонів України — 1: 100 000...1 : 250 000;

- для адміністративних районів — 1: 25 000... 1: 50 000;

- для території сільських і селищних рад, що знаходяться в межах адміністративних районів — 1: 10 000...1 : 25 000.

Схеми зонування поселень відповідно до містобудівних вимог залежно від розміру території затверджують постановою відповідних органів влади або рішенням органів місцевого самоврядування.